

Impressie van de keynote 'Up or Out and the Joy of Lifelong Learning' en de ontmoeting met Joseph Kessels op 29 augustus 2012

Onderdelen van het programma van de summercourse van de deeltijdmasteropleiding Leren en Innoveren van Stoas Wageningen | Vilentum Hogeschool

Tijdens de Earli Sig1 Conferentie Perspectives on Assessment in Brussel, waar wij als groep nieuwe masterstudenten Leren en Innoveren aanwezig waren, hebben wij het grote genoegen gehad tweemaal met u in contact te komen. De eerste keer zaten wij in de Olympia room, waar u de keynote verzorgde; de tweede keer waren we in de beslotenheid van een kleine conferentieruimte waar we een expertmeeting hadden in de vorm van een dialoog tussen uzelf als expert en roulerende subgroepen. Onze reflecties naar aanleiding van de keynote en de met u gevoerde dialoog vatten wij hieronder kort samen.

We verzamelden onze indrukken en reflecties op Knowledge Forum, onze digitale leeromgeving in de masteropleiding. Een mooie opdracht, enerzijds omdat we bewust stil konden staan bij de inhoud van de keynote en het gesprek later op de dag, anderzijds leerden we meteen werken met de digitale leeromgeving met als resultaat een dialoog in de vorm van een prachtig spinnenweb aan reacties. In onze dialoog na de conferentie ontstonden naar aanleiding van onze ontmoeting vragen zoals Wat heeft ons nieuwsgierig gemaakt? Wat heeft ons geïnspireerd? Wat houdt ons nu bezig en wat willen we naar aanleiding van uw inbreng nog verder onderzoeken? Het resultaat daarvan is een groepsverhaal rond vier thema's: een positief mensbeeld, de appreciative approach, het contact van jongeren met de werkomgeving en authenticiteit.

Onze dialoog begint bij de plek waar al deze vragen samen komen, namelijk bij het **positieve mensbeeld**: het geloof dat mensen een sterke behoefte hebben om te leren en zich te ontwikkelen. Waar wij nieuwsgierig naar zijn is hoe we dit beeld concreet handen en voeten kunnen geven in ons werk als docent of als adviseur. Hoe kunnen wij onze studenten hun eigen toekomst laten creëren? En hoe kunnen wij vanuit deze positief waarderende benadering onze leerlingen in hun kracht zetten? Eén van ons heeft op basis van deze gedachte de manier waarop zij de kennis bij haar studenten toetst, aangepast. Zij heeft deze nu vorm gegeven vanuit het "al weten en kunnen". Op papier zou dat er zo uit kunnen zien dat niet met rood (wat fout is) maar met groen (wat goed is) wordt nagekeken.

Vanuit dit gedachtengoed ontstond een nieuw gespreksonderwerp: de **appreciative approach**. Hier werd een vrij nieuwe tak van wetenschap aangehaald: het onderzoek naar en het gebruik van sterke punten en talenten bij de ontwikkeling en bloei van mensen. Hoe bereiken mensen verschillende soorten geluk? Hoe verhoudt zich dit geluk tot persoonlijke groei en talentontwikkeling? Bieden

serious games en gamification perspectief in het onderwijs om leerlingen op een prettige, bij hen passende manier aan hun talenten te laten werken?

Bij een ander gesprek ging het vooral om het **in contact brengen van jonge mensen met de werkomgeving**. U noemde dat in uw keynote "het opnieuw invoeren van kinderarbeid". Uw boodschap: Laat jonge mensen al vroeg in contact komen met werkzaamheden in de grote mensenwereld, ook al is dat vakken vullen in een supermarkt. Het gevoel ergens verantwoordelijk voor te zijn, ergens bij te horen, geeft mensen het gevoel van betekenis te kunnen zijn. Hoe deze slag ook in het onderwijs gemaakt kan worden, gaf u in een aantal mooie voorbeelden vorm: de jongens met een passie voor brommers en de leerlingen die meer met een stereobox hadden dan met een boekensteun. Op ons forum is hier een mooi voorbeeld aan toegevoegd voor het groene onderwijs: geef een paar kinderen de zorg voor de planten in de klas, zij zullen er samen voor zorgen dat deze zullen groeien. Met andere woorden: laat jonge mensen ontdekken waar hun passie ligt en leer hen richting geven aan hun eigen toekomst.

De laatste gesprekslijn ging over **authenticiteit**. In de start van uw keynote over assessment en evaluatie vanuit een waarderende benadering vertelde u het nog steeds spannend te vinden om tijdens een conferentie te spreken. Daardoor wist u ons meteen mee te nemen in uw verhaal. U werd hierdoor heel toegankelijk. Tijdens het kringgesprek in de expertmeeting werd dit vooral zichtbaar door de manier waarop u sprak over uw eigen 'beliefs' en hoe u met respect sprak over de andere zienswijzen van mensen. Wat opviel is uw oprechte nieuwsgierigheid naar het verhaal van de ander en de wijze waarop u met ons de dialoog bent aan gegaan.

Heel erg bedankt voor uw tijd en uw openhartigheid! Wij nemen, ieder voor zich, bijzondere impressies mee op onze reis in het masteropleidingstraject.

Igor, Yolanda, Linda, Marjon, Arda, Netty, Corry, Anja, Jos, Herriët, Wim, Ger, Cornia, Kitty, Marijke, Delpak, Nolly, Gabriëlla, Arne, Karin, Sandra, Dagmar, Sandra, Niekje, Cor, Pim, Robbert, Ginnette, Heidi, Ardie, Bert, Michal, Nico, Mariëlle, Lodewijk, Lydia, Ellen

